

– Trezește-te, dragul meu! Este timpul să mergi la vânătoare, șopti mama lup, strecurându-și capul pe sub gâtul unui mare lup cenușiu.

Tata lup bombăni, căscă, își dezmoțî picioarele și spuse:

– Ai dreptate, draga mea, poate că ești înfometată, cu acești patru pui de alăptat.

Îi mângâie pe lupușori, se duse la intrarea în vizuină și acolo rămase nemișcat: la doi pași de el era ceva care se mișca. Făcu un salt, gata să atace, dar se opri brusc, pentru că din tufișuri se ivi mergând de-a bușilea un copil durdului, care zâmbi și se prinse de coada lui.

– Privește puiul acesta de om, nu se teme de noi, spuse mama lup, lingând copilașul.

– Dați-mi înapoi puiul de om! Vreau să îl mănânc mâine la micul dejun, se auzi un răget din afara viziunii. Doi ochi galbeni luminară întunericul: era Shere Khan, tigrul.